

Oton Župančič:

Tuji mož.

Ženski glasovi.

Kdo je tuji mož?
Kaj bi rad ta mož?
Proč od nas, ti plašni, strašni mož!

Tujec.

Kaj tako vam trd,
nespravljiv obraz?

Moški glas.

Mnogih bratov smrt
šla je preko nas,
mnogih mest razval
na srcé nam pal,
zlatih, belo krščenih,
dragih, ko življenja dih —
ni vrnitve, poti ni do njih.

Ženski glasovi.

Joj nam, joj!

Tujec.

Nisem upa bil
v pesem vam zaprl?
Pevca je učil:
Duh bo silo strl.

Ženski glasovi.

Pevca je ta mož.

Davnih časov mož.

Videc-prorok je ta čudni mož.

Moški glas.

Časov glej razdòr,

svetih slòv zatòr:

vrglo nam je duše vznak,

čez oči zgrnilo mrak —

vsako čelo nosi Kajnov znak.

Ženski glasovi.

Joj nam, joj!

Tujec.

Bratstva tajno slast

sem poveril vam,

ž njo duhov oblast

poneizmeril vam;

kaj počeli ste?

Kam jo deli ste?

Ženski glasovi.

Kaj očita mož?

Kot sodnik je mož.

Srce v prsih nam obrača mož.

Moški glas.

O, za bratov šibkih rod,

za bodočnost njih usod

vzeli nase krivdo smo, gospod.

Ženski glasovi.

Joj nam, joj!

Tujec.

Deca, hvala vam

za besedo to;

nisem vedel kam
z mislijo svojó;
truden romar v noč
trkal sem gredoč,
trkal na nektero dver,
deca, truden vsak večer —
oglasili niso se nikjer.

Ženski glasovi.

Preobilje rož
vsul na tla je mož . . .
Zlatoslovno pismo sredi rož.

Pismo.

Bratstva tajno slast
nate zanaprej,
ž njo duhov oblast
danes in poslej.
Dar je moj gorjup,
težek zanj odkup:
venec, s trnjem prepletèn,
možu v prsa položen
za pravice in svobode vekovečni sen.

Ženski glasovi.

Kam je izginil mož?
Kdo je bil ta mož?
Kaj je hotel! Kaj nam dal je mož?

Moški glas.

To je hotel mož,
to nam dal je mož:
trnje bôde izpod rož,
bratstva bridko slast nam dal je mož.

